

Bilag til Forsl. t. L. om Afløsning af Arvefæsteafgifter til Statskassen m. m.

Men dersom den forpligtede ikke »erklærede sig beredt til« at betale denne Afløsningskapital, fandt Afløsningen Sted gennem Udstedelsen af »Skyldbrev« for den aarlige Ydelse 20-dobbelte Beløb til en i dette Øjemed oprettet »Skyldbank« for Slesvig-Holsten¹⁰).

Og den endelige Afløsning var da — i disse Tilfælde, hvor Beløbene tilfaldt den preussiske Domænekasse — tilendebragt, naar Erlæggelsen af en til den tidligere Afgift ganske svarende aarlig Ydelse »uafbrudt fra den forpligtedes Side« havde fundet Sted i Tidsrum af 41¹/₁₂ Aar¹¹).

Efter nogen Forhandling vedtog Kommissionen at gøre en Henstilling til Regering og Rigsdag om, at Afløsningen af heromhandlede, den danske Statskasse tilkommende Afgifter mulig kunde finde Sted paa Vilkaar, der i økonomisk Henseende nogenlunde svarede til de ovennævnte af Kongeriget Preussen tidligere anvendte Regler. Herved vilde det da i Henseende til denne Afløsning blive Resultatet, at samtlige Ydere af disse Vederlag for det tidligere Jagtregale i Hertugdømmet Slesvig havde opnaaet en økonomisk Ligestilling, uanset om Beboerne ere forblevne ved Danmark eller optagne i Kongeriget Preussen.

Da Kommissionen imidlertid har tænkt sig ganske ensartede Regler for Afløsning af samtlige heromhandlede Afgifter og i det nedenstaaende Lovforslag foreslaar denne Afløsning baseret paa en Kapitalisering af alle vedkommende Afgiftsbeløb med Tallet 25, maa der, for at det ovennævnte Øjemed kan naas, forinden Afløsningen finde en Nedskrivning i disse Jagtafgifter Sted med et passende Beløb. Dette foreslaas da i Overensstemmelse med det ovenfor udviklede ansat til 20 pCt.

Kommissionen skal saaledes henstille, hvorvidt Regeringen og Rigsdagen mulig kunde finde Anledning til, at Jagtafgifterne af de tidligere slesvigske Distrikter, ialt til Beløb 1,139 Kr. 01 Øre, forinden Afløsningen nedsættes med 20 pCt.

De Forrettheder, der oprindeligt tilkom de slesvigske Arveforpagtningsmøller og Dunkjær Mølle have i Tidernes Løb maattet lide forskellige Indskrænkninger, jfr. ovenfor Side 221—30.

Først og fremmest bevirkede Forordningen af 6te Februar 1854, naar den ophævede Mølletvangen i Slesvig, at Møllerne *mistede en Del af deres Kunder*.

Dernæst paaførte de tidligere slesvigske Distrikters Indlemmelse i Kongeriget Møllejerne et yderligere Tab. I Tiden før Indlemmelsen kunde i Følge Forordningen af 6te Februar 1854 § 10 ingen ny Mølle anlægges i Slesvig uden allerhøjeste Konces-

§ 38: Der in Gemäszheit der §§ 6 bis 36 festgestellte jährliche Geldwerth bildet die Ablösungsrente« . . .

§ 39: Diese Rente darf der Verpflichtete durch Baarzahlung ihres achtzehnfachen Betrages tilgen « . . .

¹⁰) § 40, 1ste Stk: Erklärt sich der Verpflichtete nicht vor dem Abschluss des Rezzesses bereit, das Ablösungskapital nach § 39 zu bezahlen, so erfolgt die Ablösung der Rente und die Abfindung des Berechtigten in Rentenbriefen zum zwanzigfachen Betrage durch Vermittelung einer für die Provinz Schleswig-Holstein zu errichtenden Rentenbank, welche mit einer der bestehenden Rentenbanken vereinigt werden kan«. — Dernæst hedder det i Paragraffens 2det Stk: »Will der Verpflichtete die Ablösung durch Baarzahlung des achtzehnfachen Betrages bewirken, so steht dem Berechtigten dennoch frei, die Abfindung zum zwanzigfachen Betrage in Rentenbriefen zu verlangen«.

¹¹) § 42: »Auf diejenigen Renten, welche dem Domainen-Fiskus als Berechtigten Zustehen, findet der § 64 des Rentenbank-Gesetzes vom 2. März 1850 mit der Maszgabe Anwendung, dasz die Rente während eines Zeitraumes von 41¹/₁₂ Jahren ununterbrochen an den Fiskus Seitens des Verpflichteten zu entrichten ist, wonächst die Verbindlichkeit zu ferneren Entrichtung der Rente vollständig aufhört«. — Sluttelig tilføjes, at med Hensyn til alle Afgifter, der svaredes som Vederlag for Ejendomsretten, Arvefæstet m. v., vare Afløsningssummen og Ydelseerne noget højere, jvfr. § 43.

Forelagte Lovforslag m. m.